

E D E T A B E L

Tänapäeva edukamad raamatud 2003

1. Martti Turtola. **President Konstantin Päts** 12 000 (koos Suure Eesti Raamatuklubiga)
2. **Kes tahab saada miljonäriks?** 8400 (koos Suure Eesti Raamatuklubiga)
3. **Jaan Tätte laulud** 3900
4. Juri Lotman. **Vestlusi vene kultuurist I osa** 3000
5. Naomi Klein. **NO LOGO** 3000 (koos Äripäeva Raamatuklubiga)
6. **Eesti rahva elulood III** 2000
7. Enno Tammer. **Mõnu võim** 1900
8. **Guinnessi maailmarekordid 2004** 1500
9. Maria Augusta Trapp. **Helisev muusika** 1500
10. Aidi Vallik. **Kuidas elad, Ann? Mis teha, Ann?** 1400
11. **SMS armunutele** 1400
12. Elme Väljaste. **Kordussaade** 1400
13. Elme Väljaste. **Kimbatus** 1300
14. Helga Nõu. **Kuues sõrm** 1000
15. Jutta Rabe. **Estonia. Ühe laevahuku tragöödia** 1000
16. Thor Heyerdahl. **Aadama jälgedes** 1000
17. Katrin Reimus. **Haldjatants** 1000
18. **Õnneliku inimese 100 lihtsalt saladust** 1000
19. **SMS meestele** 1000
20. **SMS naistele** 1000
21. Günter Grass. **Kammeljas** 1000
22. **Kes?Mis?Kus?2004** 1000

Kurt Vonneguti esimene intervjuu eestlastele

Jaauari keskel andis Kurt Vonnegut esimese intervjuu eesti lugejatele. 81-aastane elav klassik võttis Tauno Vahteri vastu oma kodu Manhattanil ning rääkis poolteist tundi kõigest, alates praegusest elust kuni poliitikani. Samuti andis Washingtonis intervjuu endine USA aseriigisekretär Strobe Talbott, kellelt hiljuti ilmusid eesti keeles Tänapäeva väljaandel memuaarid "Vene sild". Intervjuud said teoks tänu Eesti Ekspressti ja USA saatkonna toetusele ning ilmusid Eesti Ekspresis 5. ja 12. veebruaril.

Pildil Tänapäev (paremalt): Eneken Helme, Tauno Vahter, Mihkel Mõisnik, Leonore Riitsalu. Ees istub Tiina Tammer.

Meie teeme raamatuid

Kirjastus Tänapäev saab käesoleva aasta 1. septembril viieaastaseks. Nelja aasta jooksul oleme välja andnud kokku 250 raamatut. Sel aastal kavatsime kirjastada 80 raamatut. See on meie jaoks paras hulk, mille oma käest ja hingest suudame läbi lasta. Me ei ole tahtnud muutuda tootmisüksuseks.

Iga Tänapäeva toimetaja on võimeline raamatu kirjastamise alates selle valimisest ja kuni trükikojas valmimiseni korraldama. Kirjastamisturule tulime samas koosseisus nagu praegugi pildil seisame. Lisandunud on müügijuht.

Pildil (paremalt): **Eneken Helme**, kes alustas tööd suurteose "Eesti rahva elulood" toimetamisega. Siis võttis Eneken järgmise "telliskivi" käsile, Arne Merilai koostatud antoloogia "Eesti ballaad". Praegu on Enekeni töölaual Tiina Nurga raamat "Kõrgem kunstikool "Palas"". Imeilus raamat tuleb. Eneken on

väga põhjalik ja korrektne, kutsub meidki vahel korrale.

Tauno Vahter tuli meile tööle otse Tartu Ülikoolist. Õppis paari kuuga kirjastamisnipid selgeks ja on saanud sada protsenti kirjastajaks. Tõestas, et maailma enimmüüdud raamatut "Guinnessi maailmarekordid" saab ka eesti keeles avaldada (teeme seda juba kolmandat aastat) ning et inglasele on võimalik välja võluda raamatu "Kes tahab saada miljonäriks?" litsents. Hiljuti käis Ameerikas Kurt Vonnegutil külas. Nüüd tõlgib Sofi Oksaneneni raamatut "Stalini lehmad".

Kui **Mihkel Mõisniku** tööle meelitasin, tekkis juba kindlustunne, et võib kirjastust teha küll. Erudeeritud ja kirjanuduses hästi orienteeruv Mihkel lõi eduka "Punase raamatu" sarja, mille mõnest raamatust aina kordustrukke teeme. Ning kui nad Asko Künnapiga koos ilu-

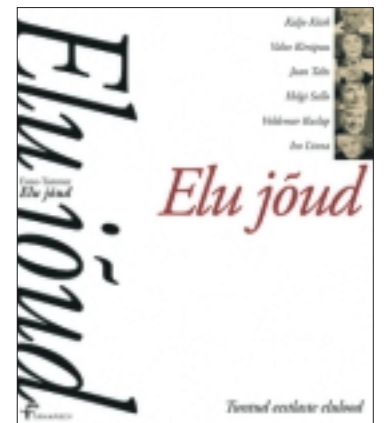
said raamatuid hakkavad välja mõtlema, siis tulevad need ka ilusad välja (nagu Indrek Hirve "Libikate õhkerge veri" ja "Ülemlaul"). Praegu tegeleb Mihkel Thor Heyerdahli "Kon-Tikiga".

Leonore Riitsalu on müügijuht. Kohe saab tal meie juures aasta täis. Armastab raamatuid, teistigi ei saakski seda tööd ju teha, mõtleb iseseisvalt ja tunneb ka reklaamiala. Ning mis võiks veel parem olla, kui müügijuht, kes ei kaaguta, vaid tegutseb.

Mina olen **Tiina Tammer**, kirjastuse juht, istun pildil teiste ees, aga tegelikult poeksin vahel hea meelega ka nende selja taha. Kuigi ma erilise tagasihoidlikkusega ei hülga, tunnen vahel, et nemad teavad mõnda asja minust paremini. Usaldan neid, vahel ka kontrollin. Ning juhtimisest jääb nii palju aega üle, et tegelen ka ise mitmete raamatutega.

U U S R A A M A T

Igäüks selle raamatu kuuest isiksusest väärriks ka eraldi, ainult tema elule pühendatud raamatut.

Enno Tammer

"ELU JÕUD. TUNTUD EESTLASTE ELULOOD"

- kujundanud Andres Tali
- 424 lk, ümbrispaber
- ilmub kõvas köites ka Suures Eesti Raamatuklubis

Tõuke antud raamatu loomiseks sain teose "Eesti rahva elulood" kolmest suurest köitest, kus sajad lihtsad inimesed ise on üles kirjutanud oma elulood ning kaante vahele koondatuna tekib võimas üldistus. Ajast. Oludest. Inimestest.

Piiludes "Eesti rahva elulugudes" sadade inimeste ellu, tekkis aga tunne, et tahaks veel rohkem teada. Tahaks teada, kuidas sama aeg on mõjutanud Eesti tähenduslike inimeste elu. Kuidas nad on suutnud ajale vastu seista, et ise suureks saada.

Kaljo Kiisk. Valve Kirsipuu. Volde-mar Kuslap. Helgi Sallo. Jaan Talts. Ivo Linna. Igäüks selle raamatu kuuest isiksusest väärriks eraldi, ainult tema elule ja tööle pühendatud raamatut. Tean, et katse koos inimese endaga kiirkorras läbi kapata tema senine elu ei anna täiuslikku pilti. Tean, et seegi katse jääb vaid üheks killuks või ka vaid üheks võtmeks paljudest inimese tähenduslikkuse mõistmisel.

Loomulikult sel moel kirjasõnas sündiv inimese elu lugu saab olla vaid niivõrd avameelne, kuivõrd inimene ise seda õigeks peab. Igäühe elus on sündmusi, juhtumisi, hetki, mis ei ole ega saagi olla avalikuks ülesriputamiseks. Ei täna ega kunagi. Ning mitte seepärast, et inimene midagi varjata tahaks.

Lisaks on igal inimesel hetki, mis täna võib-olla meenuvad ühtmoodi, kuid homme mingi nüansikese võrra hoopis teisiti. Elulugugi annab ühel päeval rääkida üht-, teisel päeval teistmoodi ning aja jooksul võivad tähendusedki teiseneda.

Et raamatus on just need kuus isiksust, on kindlasti juhus, mis sündis seetõttu, et kui pöördusin paljude võimalike kandidaatide poole, oli mõistetavalt põhjustel ka äraütlemisi ja kõhkust. Seepärast olen eriti tänulik neile kuuetele, kes mind usaldasid.

ENNO TAMMER
Vaata ka lk 2

Tulikask raha

Riigi raha jagamine tekitab alati tüli. Igaüks seisab enda eest. Mina räägin täna raha jagamisest raamatutele. Tänapäeva raamatutele.

Taotlesime eelmisel aastal Eesti Kultuurkapitalilt kaks korda toetust Arne Merilai poolt koostatud antoloogia "Eesti ballaad" autoritasude maksmiseks. Meile öeldi kaks korda ära. Kuigi saime lõpuks toetuse "Eesti kirjandusklassika" programmist, ei olnud see piisav.

Teeme juba viiendat aastat teaterraamatut "Kes? Mis? Kus?". Seni oleme palunud Eesti ettevõtteid raamatut toetada. Aga igavesti nad meid ei aita. Eesti Kultuurkapital on meie taotlusele kaks korda ära öelnud. Sama on teinud Hasartmängumaksu Nõukogu.

Veebruaris alustame uut sarja "Elu jõud. Tuntud eestlaste elulood". Taotlusele esimest raamatut toetada ütlesid ära Eesti Kultuurkapital, Eesti Rahvuskultuuri Fond, Hasartmängumaksu Nõukogu.

Selgub, et põhjus on fondide põhimõtetes. Eesti Rahvuskultuuri Fondi ja Hasartmängumaksu Nõukogu puhul on lausa kirjas, et kirjastustegevust ei toetata. Eesti Kultuurkapitali kirjanduse sihtkapitali eelmine esimees Tiit Hennoste kirjutas aastaraamatus, et tegemist on kirjanduse, mitte kirjastuse sihtkapitaliga ja hulk kirjastuste taotlusi peaks minema hoopis "kuhugi mujale".

Agaku? Varem oli Kultuurkapitalis valdkondade vaheline sihtkapital, enam sinna taotlusi millegipärasest esitada ei saa. Samas ei näe ma üldse mingit võimalust eraldada kirjandust kirjastamisest.

Vähemalt Eesti Kultuurkapital peaks kirjastamistoetuste jagamise olukorra üle vaatama ja toetama ajalugu, teatmeteoseid, publitsistikat, elulugusid. Samas võiks Eestiski toetada oluliste tõlketeoste väljaandmist – nagu mitmes arenenud riigis tehakse.

TIINA TAMMER

UUS RAAMAT

Uue sarja "Elu jõud. Tuntud eestlaste elulood" esimese raamatu peersoone ei ole vaja kellelegi tutvustada. Kas tunnete nad ära ka lapsepõlvfotodel? Vaadake teksti all olevat fotoplokki. Mahukast raamatust leiate lisaks üllatavatele fotodele nende inimeste kohta palju erakordset ja huvitavat, aga ka vana head äratuntavat. Siinkohal mõned sissejuhatavad vihjed, mille raamatu autor **Enno Tammer** igat inimese kohta kirja pannud.

KALJO KIISK. Mida vanemaks saan, seda kriitilisem olen enda suhtes, tunnistab Kaljo Kiisk ja tõmbab järjest maha lauseid, millest võiks tema meelest justkui lugeda eneseõigustust või liigset enesekiitust. Midagi hullu ei ole ma nüüd ka teinud, arutleb ta ja mina, kasutades hetke, püüan mahatõmmatud lauseid tagasi kaubelda. Kohati see õnnestub, kohati mitte.

VALVE KIRSIPOU. Kas kujutate ette Valve Kirsipuu koolitüdrukuna kummitusi välja kutsumas? Majandusteadlasena luuleõhtuid korraldama? Aastakümneid hingedäpõlvikut pidamas?

Aruka ratsionaalse meelega taga on Valve varjatud romantilisem pool.

JAAN TALTS. Jaan Talts näib heas mõttes hull ja isepäine, kes vajadusel valmis murdma läbi halli kivimüüri. Et saada oma tahtmine. Kuid vahel peab müür vastu ja siis võtab Talts mürdiseks uue müüri.

HELGI SALLO. Mage elu, ei midagi erilist, teatas Helgi Sallo pärast esimese mustandteksti täpsustamist. Kuidas teha nii, et me ei panekski seda, ehk maksan teile honorari, küsis ta. Olin parem vaat. Vist ei saa enam jah, küsis ta. Ei saa enam jah, tein nüüd suu lahti.

VOLDEMAR KUSLAP. Voldemar Kuslap loeb hiljem ja tõmbab maha, et ei ole oluline, need on isiklikud detailid. Ja teate, kas teile ei tundu, et stiil on kehv, paistan teie stiilis kuidagi lihtsameelse lobisejana, arvab ta. Kohendan ümber, sätin ja veenan, et lisame ikka värvi, detaile ka. Mis elu see muidu on. Visalt, väga visalt nõustub. Ja rapib jälle mõnegi koha välja.

IVO LINNA. Siis teatab Ivo Linna, et nüüd on selline värk, et mul siin tuli see ja see vahele, ja siis ma pidin seda tegema, aga helista mulle järgmine nädal. Kuni ükskord juhtus selline värk, et Ivo Linnal lukustus uus auto koos võtmetega Muhu suvekodu hoovil. Auto jäi Muhusse, Linna tuli Tallinna ja mees püsis ka oma Tallinna kodus vähe rohkem paigal.

Kellele jagada riigi raha?

KÜSITLUS

Kuidas hindate Eesti riigi rahalise toetuse jagamist kirjandusele ja kirjastustele (sh Kultuurkapital, Kultuuriministerium, Hasartmängumaksu Nõukogu)?

Mart Jagomägi, kirjastuse Ilmamaa direktor

Kõik sõltub sellest, millega võrrelda. Kui võrrelda põllumajandusega, kus tootja saab äparduse korral raha küsida, on kirjastamine loomulikult kehvas seisus. Miks ei võiks kirjastajatel olla nii nagu talumehel, et kui on kehva aasta (või raamat, mis ei lähe), võib riigi käest ikaldus-põua-äpardus-toetust küsida.

Ka teatritele makstakse pool kinni juba ette ja seda küsimata, millise kunstilise või kultuurilise väärtusega lavastus on. Teatrite puhul eeldatakse, et nad tegelevad kultuuriga, mis tuleb poolenisti ühiskassast kinni maksta, kirjastamise puhul on kujunenud traditsioon, et kultuuri selle valdkonna tegemised makstakse kinni tarbija poolt.

Seni, kuni enamus kirjastusi suudab pankrotti minemata niimoodi eksisteerida nagu praegu, st raamatutele leitakse ostjaid, ei juhtu selle valdkonna toetamise põhimõtetes midagi.

Sellele, kuidas jaotusmehhanism(id) töötavad mul etteheiteid ei ole. Loomulikult pole ükski küsija nii palju saanud, kui ta tahaks. Alati võib leida nimestikutest teiste kirjastuste analoogilisi raamatuid, mis said raha või said rohkem, kui enda kirjastuse raamat.

Ma ei kujuta ette, et oleks võimalik jagada kõikide küsijate ja kõrvaltvaatajate arvates õiglaselt. Seega ma hindan,

et need süsteemid töötavad kenasti, eriti arvestades pikemat ajalist perspektiivi, mitte ainult ühte jaotust.

Kõige rohkem häirib toetuste küsimisel see, kui antakse raha, mis paneb kohustuse raamat välja anda, kuid antakse nii vähe, et ilma lisaraha leidmata on sellegipoolest raamatu väljaandmine võimatu. Samas hakkab aeg tixuma ja varsti küsitakse, kus raamat on.

Kui ma vaatan Ilmamaad võrreldes teiste kirjastustega, siis ei tohi nuriseda.

Barbi Pilvre, Eesti Ekspressi kultuurilisa Areen toimetaja

Minu arvates ollakse väga helde, aga natuke liiga demokraatlik.

Kultuurkapital (kirjanduse sihtkapital) on olnud viimastel aastatel pigem sotsiaalhooldusele orienteeritud kui kultuuripoliitikale. Ei kasteta mitte seda kapsast, mis kasvab, vaid kõiki natuke. See tekitab mingis seltskonnas arusaama, et mis tahes kirjatükiga hakkama saamine on kirjandus. Võib-olla see ongi Eesti-suguses kultuuris õige, sest kultuurikiht on õhuke ja tuleb püramiidi kõige alumist osa kõvasti toetada. Teisalt seab see ebavõrdsesse olukorda need, kes kirjutavad, maksavad makse ja avaldavad töö kõrvalt.

Pisut on hakanud miski muutuma, Traducta ja loomestipendiumid, mille Kultuurkapital ise määrab. Kuid ka sealt

kumab läbi humanism, mitte kultuuripoliitika. Aga see võib-olla ongi õige. Kui ajalugu meenutada, siis Kafka oli väikeametnik ja Ristikivi teenis leiba arhiivis.

Olev Remsu, kirjanik

Kõige rohkem häirib tagasid puudus, aga ma mõistan inimesi, kes seal istuvad. Neile käib lihtsalt üle jõu vastata kõigile, kes tahavad teada, miks nad ilma jäid. Midagi tuleks ümber korraldada, nõnda et iga taotleja saaks isiklikult teada, miks tema soov jäi rahuldumata. Ilmselt tähendaks see suuremaid kulutusi, mis tuleb võtta siis summast, mida välja jagatakse, ent teadmatuse tekitab kuulujutte. Tõte nähakse pimeduses, eks ju.

Eeva Park, kirjanik

Suurim summa, mida üksikisik Eesti Kultuurkapitalilt on saanud, on üle 8 miljoni krooni, pluss veel kaheaastane riiklik ülalpidamine, aga nagu paistab, ei ole sellel mingit kirjanduslikku tulemit. Ehk küll mitte samas suurusjärgus, aga enam-vähem sama tulemusrikkalt on kasutatud nii mõndagi loomestipendiumi ja kuigi meil on, trükisõna uskudes, järjest rohkem geeniusi, pole millegipäraselt ilmunud geniaalseid teoseid.

Riikliku raha jagamine mäng järgib juba sissetõetatud kasiinolikku joont, kuigi minu meelest oleks õigem hipo-droomi meetodile üle minna. Seal tuleb ikkagi võistlushobuseid teada ja tunda, ning see kehtib nii üksikautorit kui ka kirjastusi silmas pidades.

Jaak Urmet, kirjanik Wimberg, Eesti Päevalehe kirjanduslisa Arkaadia toimetaja

Nimetatud institutsioonidest olen tegemist teinud ainult kulkaga, samuti olen kulkaga tegevusega kõige paremini kur-

sis, tänu jaotuse nimekirjadele Sirbi vahel. Ise olen kulkast taotlenud raha vist viiel korral – luulekogu, romaani, lasteluulekogu ja ühe koguteose väljaandmiseks ning välismaale sõiduks. Neist neljal korral on mulle sealt ka raha eraldatud, mille eest olen väga tänulik. Üksnes lasteluulekogu projekt ei leidnud jaatavat vastukaja, a mis sest, eks ma proovi teine kord uuesti.

Arvan, et kulka toetab kirjandust päris korralikult. Saavad nii noored kui vanad, tuntuamad kui vähem tuntuamad, saab raamatu kirjutamiseks, väljaandmiseks või tõlkimiseks, elamiseks, arvuti ostuks ja välismaale sõiduks. Võib asju vaadelda nii või naa, aga kindel on, et ilma kulka toetuseta jääksid paljud asjad välja andmata või sündimata, või peaks autor jääma honorarita, või peaks kuskil mujal silma kinni pigistama. Poleks mina kulkalt raha saand, oleks jäänd luulekogu välja andmata ja romaani eest honorar saamata (või saanuks märkimisväär-selt vähem), oleks jäänd rahvusvahelisest festivalist osa võtmata.

Kulkaga lävimine on autorile mõnes mõttes isegi paratamatus, sest kirjastused – tuginedes enese kogemustele – kalduvad eeldama, et autor taotleb ka kulkalt (või mujalt) toetust, mitte ei lase kirjastusel kõike omast käest kinni taguda. See käib eeskätt honorari kohta.

See on minu kui autori seisukoht ja vaatenurk. Vaadates asju kirjastuspoliitiliselt, võib näha asju kahtlemata teistsuguses valguses. Aga siin ei oska mina enam midagi põhjapanevat sekka ütelda.

Arvo Pihl, Apollo Raamatud AS tegevjuht

Minu arvates polegi võimalik, et eesti-keelne raamat oleks odav ning mida aeg edasi, seda kallimaks see muutub. Oma-keelne kultuur (eriti selle elitaarsemad harud) ongi kallid ja kui seda teha veel

nii väikese turu jaoks, siis ei saagi see pilt oluliselt teine olla. Seega, kui olla küüniline, siis peaks nentima, et sõbrad, ärge muretsege, edasi on veel hullem... Aga samas võiks siiski küsida, et kas ainult tarbija rahakott on see, mis peab asja kinni maksma või oleks ka mingeid muid võimalusi?

Eestikeelse kirjastustegevuse toetamine võiks toimida nii projektipõhiselt, kus konkreetsele teosele antakse toetust kui ka kirjastuspõhiselt, kus raha saab kirjastus oma senise tegevuse põhjal.

Projektipõhise toetuse juures on kindlasti oht, et raha jagav komisjon korrumpeerub, sest toetuse määramine on ju subjektiivne toiming. Seda protsessi saaks kuidagi teemaatilisel lahterdada (ma eeldan, et vist niimoodi kuidagi see täna ka käib?) ja siis määrata, kui palju mingi teema toetust saab. Kus on aga see Jumal, kes määrab jaotuse? Ühe võimalusena korruptiivset jaotust vähendada oleks see, kui esitatakse nn pimeprojekte, kus võistlevad vaid projektid ja pole teada, milline kirjastus vm grupp on selle taga. Kas niisugune asi oleks lahenduseks (alati on võimalusi info lekitamiseks), ma ei tea, ent kaaluda ju võiks.

Vähem korruptiivset ohtu näen aga sellises jagamise printsiibis, kus kõik Eesti kirjastused, kes annavad välja eestikeelseid raamatuid, saaksid mingi meetodi alusel oma tegevusele toetust. Kas see oleks puhtalt mingi eelneva perioodi statistika alusel ja kas sellele oleks ka mingid teemaatilised nõuded, selle üle ei hakkaks siinkohal isegi teoretiseerima (variante on ju palju). Kuid kindlasti võiks sellise toetuse saamise eelduseks olla selgete turukorrastuslike meetmete järgimine: raamatuid toetatud autoriõigustega, registreeritud ISBN, tiraaz jne. Võib-olla olen sinisilmne, ent mulle tundub, et teatud mõõdetavate parameetrite sisetoomine ja selle alusel otsustamine oleks parem kui vaid "subjektivismi soos" sumamine.

Raamatud jaanuar-märts 2004

Algus lk 3

Jaan Rannap

NELJA NIMEGA KOERIllustreerinud Ülo Pikkov, kujundanud Anne Pikkov
160 lk, pehme köide, ISBN 9985-62-208-1

Põnev lugu kloonitud koerast, kes teda uurivate teadlaste juurest minema jalutab ja kellele erinevad inimesed tööpoolest loo käigus neli nime annavad. Kelles nimepanijatest ta aga tõelise sõbra leiab, tasub raamatust lugeda nii väikestel kui ka natuke suurematel lugejatel.

Andrus Kivirähk, Mart Juur

WREMJA. ZORRO MÄRK

Kujundanud Tõnu Kaalep, 256 lk, pehme köide, ISBN 9985-62-211-1

Lugusid kultus-telesarjast. Üles astuvad kõik hulkade lemmikud: Zorro, inspektor Kukeke, Laar, dr Liiv ja teised.

Clifford D. Simak

VAHEJAAM

Inglise keelest tõlkinud Lennart Lepajõe, kujundanud Tõnu Kaalep, Sari 42, ISBN 9985-62-214-6

Sageli Simaki parimaks teoseks peetud romaani peategelane Enoch Wallace on osa võtnud Ameerika kodusõjast ning sündmuste toimimise ajaks 125-aastane ning töötab Maal asuvas galaktikatevahelises vahejaamas. See tõsiasi on aga muidugi pälvunud CIA tähelepanu, mis muudab tõsise töömehe elu aga sootuks pingelisemaks...

Richard Lepsinger, Anntoinette D. Lucia

360° TAGASISIDE

Inglise keelest tõlkinud Kai Vare, järelsõna Mare Pork, kujundanud Irina Tammiss, ISBN 9985-62-199-9, koostöös Äripäeva Raamatuklubiga

360° tagasiside on organisatsioonide uurimise meetod, mis pakub juhtidele ainulaadse võimaluse teada saada, kuidas ülemused, kolleegid, otsesed alluvad, meeskonnakaaslased, sise- ja väliskliendid ning tarnijad nende käitumist tajuvad. See raamat on antud meetodi esimene eestikeelne põhjalik käsitus, kus õpetatakse 360° tagasisidet võimalikult efektiivselt kasutama, valima erinevate variantide vahel ja antakse kasulikke näpunäiteid protsessi juhtimiseks.

Michael Moore

LOLLID VALGED MEHEDInglise keelest tõlkinud Tõnis Leemets, kujundanud Andres Tali
ISBN 9985-62-213-8

Michael Moore on kirjanik, režissöör ja valija. Tema filmide hulka kuuluvad "Roger & mina", "The Big One", ning Cannes'i filmifestivali üllataja "Canadian Bacon". Ta on bestselleri "Downsize This: Random Threats from an Unarmed American" autor ning raamatu "Adventures in a TV Nation" kaasautor koos Kathleen Glynniga. Tema ja Kathleeni telesaadet "TV Nation" ja "The Awful Truth" kandideerisid kõigi nelja hooaja vältel Emmy auhinnale (ning "TV Nation" võitis Emmy aastal 1994, ainsal aastal, kui neil oli raha, et hääled endale osta).

KUUS KAUNIMAT KAHEKÜMNE VIEEST

FOTO: PRIIT PALOMETS

Paul Hawken,
Amory Lovins jt.

"LOODUS-KAPITALISM"
Kristjan Mändmaa,
Tänapäev, Pakett

Piret Õunapuu

"EESTI PULM"
Endla Toots,
Tänapäev, Greif

Arne Merilai

"EESTI BALLAAD"
Kersti Tormis,
Tänapäev, Pakett

Juri Lotman

"VESTLUSI VENE KULTUURIST" I
Endla Toots,
Tänapäev, Greif

Marie Under

"ÕNNE-VARJUTUS"
Endla Toots,
Tänapäev, Pakett

Indrek Hirv

"ÜLEMLAUL"
Asko Künnap,
Tänapäev, Pakett

KIRJUTAGE LASTELE

Eesti Lastekirjanduse Teabekeskus
kirjastus Tänapäev
ajakiri Täheke

ALGUPÄRASTE LASTEJUTTUDE VÕISTLUSELE "MINU ESIMENE RAAMAT"

OODATAKSE VÕISTLUSTÖID 2. APRILLIKS 2004.

- Ootame jutte 5–8 aasta vanustele lastele.
- Jutustuse sobiv pikkus on 2–4 autoripoonat (80 000–160 000 tähemärki koos vahedega).
- Iga võistlusele toodud käsikirja peab olema kolmes eksemplaris ja varustatud märgusõnaga ning lisatud kinnine ümbrik, milles autori nimi ja kontaktandmed.
- Käsikirju ei tagastata ega retsenseerita.
- Žürii annab välja kolm põhiauhinda.
- Planeeritud auhinnafond on 35 000 krooni.

Käsikirjad palume saata või tuua aadressil:

Eesti Lastekirjanduse Teabekeskus
Liivalaia 30
10118 Tallinn
"Minu esimene raamat"

Lisainfot saab Eesti Lastekirjanduse Teabekesusest Anne Randelt tel 646 6488, kirjastusest Tänapäev Tiina Tammerilt tel 650 5613 ja ajakirja Täheke peatoimetajalt Ilona Martsonilt ilona.martson@epl.ee

Eesti NSV

Seepärast ootame teie abi selle aja jäädvustamisel raamatusse.
Mis aeg see ikkagi oli? Kirjutage meile.
Iga nädal pakume meenutamiseks eraldi teema ja küsimused.

ei tule tagasi

Parimad mälestuskillud ilmuvad ajalehes Postimees ning hiljem ka raamatus. Huvitavamate materjalide saatjatele auhinnaks raamatud. Raamatu peatoimetaja on Enno Tammer.

Oma mälestusi saada :
Maakri 23a, 10145 Tallinn, märgusõnaga «ENSV»
või elektronposti aadressil ensv@postimees.ee

Postimees

TÄNAPÄEV